

مقدمه الرسالة

¹يَعْقُوبُ، عَبْدُ اللَّهِ وَالرَّبِّ يَسُوعَ الْمَسِيحِ، يُهْدِي السَّلَامَ إِلَى الْإِثْنَيْ عَشَرَ سِبْطًا الَّذِينَ فِي السَّتَاتِ.

امتحان ایمان یُنشِئ صبرا

²إِحْسِبُوهُ كُلَّ قَرْحٍ، يَا إِخْوَتِي، حَيْثَمَا تَقْعُونَ فِي تَجَارِبِ مُتَوَعِّةٍ³ عَالَمِينَ أَنَّ امْتِحَانَ إِيْمَانِكُمْ يُنْشِئُ صَبْرًا.⁴ وَأَمَّا الصَّبْرُ فَلْيَكُنْ لَهُ عَمَلٌ تَامٌ لِكَيْ تَكُونُوا تَامِّينَ وَكَامِلِينَ غَيْرَ تَقْصِيصٍ فِي شَيْءٍ.⁵ وَإِنَّمَا إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ يُعَوِّزُهُ حِكْمُهُ فَلْيَطْلُبْ مِنَ اللَّهِ الَّذِي يُعْطِي الْجَمِيعَ بِسَخَاءٍ وَلَا يُعْزِرُ، فَسَيُعْطَى لَهُ.⁶ وَلَكِنْ لِيَطْلُبْ بِإِيْمَانٍ غَيْرِ مُرْتَابِ الْبَتَّةِ لِأَنَّ الْمُرْتَابَ يُنْشِئُ مَوْجًا مِنَ الْبَحْرِ تَحْطِطُهُ الرِّيحُ وَتَدْفَعُهُ، فَلَا يَطُرُّ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ أَنَّهُ يَتَأَلَّ شَيْئًا مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ.⁸ رَجُلٌ ذُو رَأْيَيْنِ هُوَ مُتَقَلِّقٌ فِي جَمِيعِ طُرُقِهِ.⁹ وَلْيَفْتَحِرِ الْأَخُ الْمُنْصَعُجُ بِازِيْقَاعِهِ،¹⁰ وَأَمَّا الْغَنِيُّ فَبِإِتْصَاعِهِ لِأَنَّهُ كَزَهْرِ الْعُشْبِ يَزُولُ.¹¹ لِأَنَّ الشَّمْسَ أَسْرَقَتْ بِالْحَرِّ فَيَبَسَّتِ الْعُشْبُ، فَسَقَطَ زَهْرُهُ وَفَنِيَ جَمَالَ مَنْطَرِهِ، هَكَذَا يَذْبُلُ الْغَنِيُّ أَيْضًا فِي طُرُقِهِ.¹² طُوبَى لِلرَّجُلِ الَّذِي يَحْتَمِلُ التَّجَرِبَةَ، لِأَنَّهُ إِذَا تَرَكَى يَتَأَلَّ إِكْلِيلَ الْحَيَاةِ الَّذِي وَعَدَ بِهِ الرَّبُّ لِلَّذِينَ يُجَبِّونَهُ.

¹³لَا يَقُلْ أَحَدٌ: إِذَا جُرَّبْتُ: إِنِّي أَجْرَبُ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ، لِأَنَّ اللَّهَ غَيْرُ مُجَرَّبٍ بِالشَّرِّ وَهُوَ لَا يُجَرَّبُ أَحَدًا.¹⁴ وَلَكِنَّ كُلَّ وَاحِدٍ يُجَرَّبُ إِذَا انْجَذَبَ وَانْجَذَعَ مِنْ شَهْوَتِهِ، ثُمَّ الشَّهْوَةُ، إِذَا حَبَلَتْ، تُلِدُ حَاطِيَّةً وَالْحَاطِيَّةُ، إِذَا كَمَلَتْ، تُنْجِئُ مَوْتًا.¹⁶ لَا تَضَلُّوا، يَا إِخْوَتِي الْأَجْبَاءَ.¹⁷ كُلُّ عَاطِيَةٍ صَالِحَةٍ وَكُلُّ مَوْهِيَةٍ تَامَةٍ هِيَ مِنْ قَوْفٍ تَارِلَةٍ مِنْ عِنْدِ أَبِي الْأَنْوَارِ، الَّذِي لَيْسَ عِنْدَهُ تَغْيِيرٌ وَلَا ظِلٌّ دَوْرَانِ.¹⁸ شَاءَ قَوْلُنَا بِكَلِمَةِ الْحَقِّ لِكَيْ نَكُونَ بَاكُورَةً مِنْ خَلَائِقِهِ.

سامعي وفاعلي الكلمة

¹⁹إِذَا، يَا إِخْوَتِي الْأَجْبَاءَ، لِيَكُنْ كُلُّ إِنْسَانٍ مُسْرِعًا فِي الْإِسْتِمَاعِ، مُبْطِئًا فِي التَّكَلُّمِ، مُبْطِئًا فِي الْعَصَبِ،²⁰ لِأَنَّ عَصَبَ الْإِنْسَانِ لَا يَصْنَعُ بِرَ اللَّهِ.²¹ لِذَلِكَ اطْرَحُوا كُلَّ تَجَاسِيَةٍ وَكَثْرَةَ شَرٍّ فَاقْبَلُوا بِوَدَاعَةٍ الْكَلِمَةَ الْمَعْرُوسَةَ الْقَادِرَةَ أَنْ تُخَلِّصَ نُفُوسَكُمْ.²² وَلَكِنْ كُونُوا عَامِلِينَ بِالْكَلِمَةِ لَا سَامِعِينَ فَقَطْ، خَادِعِينَ نُفُوسَكُمْ.²³ لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ أَحَدٌ سَامِعًا لِلْكَلِمَةِ وَلَيْسَ عَامِلًا فَذَاكَ يُنْشِئُ رَجُلًا تَاطِرًا وَجْهَ خَلْقِهِ فِي مِرَاةٍ، فَإِنَّهُ تَطَرَّ ذَاتَهُ وَمَضَى وَلَوَقْتُ نَيْسِي مَا هُوَ.²⁵ وَلَكِنْ مَنْ أَطْلَعَ عَلَى النَّامُوسِ

مقدمه

¹يعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

امتحان ایمان شما را صبور می‌کند

²ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛³ چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند.⁴ لکن صبر را عمل تَام خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید.⁵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد.⁶ لکن به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود.⁷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت.⁸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است. لکن برادرِ مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید،¹⁰ و دولتمند از مسکنت خود، زیرا مثل گلِ علف در گذر است.¹¹ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حُسن صورتش زایل شد؛ به همین‌طور شخص دولتمند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید.¹² خوشایحال کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبّان خود وعده فرموده است خواهد یافت.

¹³هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید: خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند.¹⁴ لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد.¹⁵ پس شهوت آبتن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند.¹⁶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید!¹⁷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه گَرْدِش نیست.¹⁸ او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان

¹⁹بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم سُست باشد،²⁰ زیرا

الْكَامِلِ، تَامُوسِ الْحَرِّيَّةِ، وَتَبَّتْ وَصَارَ لَيْسَ سَامِعًا تَأْسِيًّا
 بَلْ غَامِلًا بِالْكَلِمَةِ، فَهَذَا يَكُونُ مَعْبُوطًا فِي عَمَلِهِ.²⁶ إِنْ
 كَانَ أَحَدٌ فِيكُمْ يَطْلُبُ أَنَّ دَبِّنَ وَهُوَ لَيْسَ يُلْجِمُ لِسَانَهُ بَلْ
 يَخْدَعُ قَلْبَهُ، فِدِيَانُهُ هَذَا بَاطِلَةٌ.²⁷ الدِّيَانَةُ الطَّاهِرَةُ النَّفِيَّةُ
 عِنْدَ اللَّهِ الْآبِ هِيَ هَذِهِ: اِفْتِقَادُ الْيَتَامَى وَالْأَرَامِلِ فِي
 صِيقَتِهِمْ وَحِفْظُ الْإِنْسَانِ نَفْسَهُ يَلَا دَنَسٍ مِنَ الْعَالَمِ.

خشمِ انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد.²¹ پس هر
 نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام
 کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما
 را نجات بخشد.²² لکن کنندگان کلام باشید نه فقط
 شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند.²³ زیرا اگر کسی
 کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت
 طبیعی خود را در آینه می‌نگرد:²⁴ زیرا خود را نگریست
 و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی
 بود.²⁵ لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم
 دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده
 فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در
 عمل خود مبارک خواهد بود.²⁶ اگر کسی از شما گمان
 برد که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد،
 بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل
 است.²⁷ پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این
 است: که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد
 کنند، و خود را از آرایش دنیا نگاه دارند.